

Dr Jeffrey Niehaus, Teologia biblijna, sesja 4, Przymierze Noego

© 2024 Jeffrey Niehaus i Ted Hildebrandt

To jest dr Jeffrey Niehaus w swoim nauczaniu o teologii biblijnej. To jest sesja 4, Przymierze Noego.

Teraz przechodzimy do Przymierza Noego, które, jak powiedzieliśmy na początku, jest odnowieniem, prawdopodobnie, Przymierza Adamowego.

Pomysł, że istniało Przymierze Adamowe, jest stary i wydaje się, że tak jest na podstawie tego, co czytamy w Księdze Rodzaju 9. W Księdze Rodzaju 9 wiemy, że Pan zawiera przymierze. Nazywa się ono *berit olam* w Księdze Rodzaju 9.16, wieczne przymierze, i porozmawiamy o znaczeniu tego. Tak więc przymierze jest zawierane i wprowadzane w życie, jak zauważyliśmy w przypadku czasowników, dawać i powodować, aby stało, wprowadzać w życie.

I to otwiera się, nawiązując do Księgi Rodzaju 1:28, jak wskazano tutaj. Tak więc w tych dwóch fragmentach Bóg błogosławi kogoś i mówi do niego, co mówi? Mówi, bądźcie płodni i rozmnażajcie się, i napełniajcie ziemię. Więc te dwie rzeczy są dokładnie równoległe i samo to zachęca nas do rozważenia, cóż, jeśli to jest powiedziane w Przymierzu Noego, to sugerowałoby, że kiedy zostało to powiedziane wcześniej, było to również powiedziane w kontekście przymierza, mianowicie przymierza Adamowego.

Co ciekawe, trzecia część ma władzę, gdzie można by się spodziewać czegoś innego. Strach przed tobą i lęk przed tobą będą nad każdym zwierzęciem. Zasugerowałbym, zasugerowałem, że jest w tym samym miejscu, ponieważ pełni tę samą funkcję.

Ale przed upadkiem mężczyzna i kobieta mogli mieć władzę nad zwierzętami i tym wszystkim w sposób niekwestionowany. Przed upadkiem nie można było sobie wyobrazić, że zwierzę zje człowieka. Po upadku na świat wprowadzono zasadę anomii lub bezprawia.

Świat ma teraz diabła jako boga tego świata i jego aniołów. To upadła sytuacja. Ludzkie wypełnienie kulturowego mandatu nie będzie trwało bez wyzwań.

Jak pamiętamy, nawet Adamowi stawiano wyzwania przez ciernie i osty, które rodziła ziemia. I dlatego myślę, że Pan tutaj nakłada strach przed ludźmi na zwierzęta, aby ułatwić tę regułę, tak aby zwierzęta generalnie unikały ludzi, a ludzie mogli robić to, co chcą robić w krajobrazie. Oczywiście nie zawsze tak jest.

Czasami to się nie sprawdza. Jeśli idziesz przez las sosnowy na południu i przestraszysz grzechotnika, może cię ugryźć, bo się boi. Czasami wydaje się, że to w ogóle nie ma zastosowania.

Trudno mi sobie wyobrazić, żeby rekin biały bał się kogokolwiek. Ale ogólnie rzecz biorąc, to działa. I dlatego myślę, że to jest powód, dla którego tam jest.

Rozmawialiśmy o aspekcie odnowienia w kontekście czasowników ustanawiających przymierze; powiedziałbym, że wprowadzają w życie, ale nawiązując do istnienia jakiejś wcześniejszej relacji. Jeśli przyjrzymy się temu, co nazwałbym krytyką formy przymierza, tak jak zrobiliśmy to w przypadku przymierza Adamowego, i musisz zrozumieć, że krytyka formy nie jest zła, nie jest brzydkim słowem ani frazą. Wielu uczonych używa jej w sposób, który podważałby historyczną prawdę Biblii.

Hermann Gunkel, niemiecki uczone pod koniec XIX wieku, wpadł na pomysł krytyki formy. Kiedy robił to, co uważał za formę krytyki Genesis, użył jej do scharakteryzowania literackiej formy narracji patriarchalnych jako sag i legend. A więc rzeczy, które nigdy tak naprawdę się nie wydarzyły.

I tak więc, co zrobił wtedy, to wziął kategorie literackie z okresu średniowiecza w Europie i zasugerował, wywarł wrażenie lub narzucił je narracjom Genesis. To nie jest dobra forma krytyki, ponieważ nie rozpoznaje gatunków takimi, jakimi naprawdę są. Te patriarchalne narracje, można by rzec, są narracjami rzeczy, które się dzieją.

To nie są legendy opowiadane przy ognisku i przekazywane ustnie. To jest inny argument, ale chodzi o to, że krytyka formy po prostu próbuje zrozumieć literacką formę gatunku fragmentu. Dokładnie to zrobiliśmy z Księgą Rodzaju 1 i zobaczyliśmy, że zawiera elementy relacji przymierza, co moim zdaniem daje pewne uzasadnienie, aby nazwać ją przymierzem.

Nie każdy może się z tym zgodzić. Ale w każdym razie w Księdze Rodzaju 9 jest to nazywane przymierzem. A jeśli dokonamy krytyki formy, zobaczymy, że ma elementy, które można znaleźć w przymierzu daty mozaiki.

Chociaż, jak powiedzieliśmy, to jest naprawdę zakorzenione w naturze Boga. Więc to nie jest kwestia randkowania, per se. To wyraz natury Boga.

On identyfikuje kim jest. On jest Bogiem. To mówi nam tytuł.

Są zastrzeżenia. Mówi im, aby byli płodni i rozmnażali się, jak widzieliśmy. Nakazuje im, aby nie jedli mięsa z jego życia.

To krew. Powtarza polecenie, by być płodnym i rozmnażać się. I myślę, że powód, dla którego to powtarza, stanowi inclusio w tej małej sekcji.

Inclusio oznacza, że jest to po prostu łacińskie słowo oznaczające inkluzję. Owija to w jeden mały pakiet. Myślę, że powtarza to, ponieważ właśnie wszystkich wymazał.

Więc on ich uspokaja. Naprawdę tak uważam. Możecie iść dalej i być płodnymi i się rozmnażać.

Pozwolę ludzkości trwać. On ich błogosławi. Cóż, powiedziano nam to na początku.

Strach przed człowiekiem ciąży na wszystkich stworzeniach. Myślę, że to błogosławieństwo. On daje im wszystkie rośliny i zwierzęta jako pożywienie.

To z pewnością również błogosławieństwo. Obiecuje, że nie będzie drugiego potopu. To również błogosławieństwo.

Tutaj, nawiasem mówiąc, podczas gdy przed upadkiem mężczyźni i kobiecie wolno było jeść wszystkie owoce w ogrodzie, teraz są to rośliny i zwierzęta jako pożywienie. Więc kto wie, co się tam dzieje? Być może zaczęli jako wegetarianie, a potem Bóg pozwolił im jeść mięso, ale to błogosławieństwo. Jest jeden element przekleństwa.

To jest bardzo znaczące, ponieważ tutaj masz krew człowieka żadaną od człowieka i zwierzęcia. Każdy, kto przeleje krew Adama, człowieka, przez Adama jego krew zostanie przelana, ponieważ Bóg stworzył człowieka na obraz Boga. Więc tutaj masz karę śmierci za zabicie człowieka.

Pamiętaj, że Kain zabił swojego brata i nie został za to skazany na śmierć. Tak więc z każdym kolejnym bosko-ludzkim przymierzem otrzymujesz odrobinę więcej natury i wymagań Boga. Tutaj, teraz zdajesz sobie sprawę, że Bóg uważa obraz Boga za tak ważny, że teraz służę ci zauważ, że jeśli ktoś zabije człowieka, powinno się to wydarzyć.

Gdyby ktoś był skłonny przedstawić argument za karą śmierci w państwie, gdziekolwiek, w jakimkolwiek państwie, w jakimkolwiek kraju, pod wspólną łaską, ponieważ jest to przymierze wspólnej łaski, które dotyczy całego świata, to właśnie tutaj zacząłbyś swój argument. Nie argumentuję za tym i po prostu mówię, że to właśnie tutaj zacząłbyś. Ta sama kara jest powtarzana pod przymierzem Mojżesza, co mogłoby być pomocniczym dowodem, ale tutaj zacząłbyś.

Więc kara śmierci za to i przysięga, ustanawiam moje przymierze z tobą i twoim potomstwem i tęcza i wyjaśnienie jej znaczenia. Cóż, obfitość błogosławieństw, jak wskazaliśmy, wskazuje na datę drugiego tysiąclecia, ponieważ była to forma traktatu, która była używana wtedy i zawierała błogosławieństwa w czasach Mojżesza. Jest to określone jako wieczne przymierze, a łuk jest dany jako znak przymierza.

Teraz jedna rzecz o terminie wieczne, o którym porozmawiamy za chwilę, ale niekoniecznie oznacza wieczne, więc to coś, co trzeba zrozumieć. Każde biblijne bosko-ludzkie przymierze jest identyfikowane jako przymierze, więc każde, co jest nazywane przymierzem, a jedynym, które jest pominięte, jest przymierze Adama; po prostu nie jest nazywane przymierzem. To nie znaczy, że nie jest przymierzem. Po prostu nie jest nazywane przymierzem.

Każdy z nich jest nazywany wiecznym, ale ja bym argumentował, że nie każdy z nich trwa wiecznie. Przymierze Abrahama nie funkcjonuje już jako przymierze.

Obrzezanie, znak wstępu do niego, zostało zniesione, więc jeśli nie możesz mieć znaku przymierza, nie możesz wejść w członkostwo w przymierzu.

Nie funkcjonuje już jako przymierze, a kiedy Paweł sprzeciwia się obrzezaniu w Galatach, to właśnie przeciwko temu występuje. To znaczące. Nawiasem mówiąc, to trochę dygresja, ale ją przyjmę. Istotne jest, że mówi, że każdy, kto pozwala się obrzezać, musi przestrzegać całego prawa.

Gdyby obrzezanie było znakiem prawa, nie musiałby tego mówić. Powiedziałby po prostu, jesteś obrzezany. Musisz przestrzegać prawa. Ale obrzezanie nie jest znakiem przymierza Mojżeszowego.

Sabat w Księdze Wyjścia 31 jest znakiem przymierza Mojżeszowego. Ale przymierze Mojżeszowe wymagało obrzezania, a powodem, dla którego tego wymagało, było wskazanie, że jeśli byłeś stroną przymierza Mojżeszowego, byłeś również częścią przymierza Abrahamowego. Tak więc obydwójce postępowali razem, aż do podpisania nowego przymierza.

Dlatego Paweł mówi, że jeśli się obrzezasz, musisz przestrzegać całego prawa. Jeśli zamierzasz przestrzegać tej części, musisz przestrzegać wszystkiego. Nie możesz po prostu przestrzegać, nie możesz wybierać i wybierać.

Ale tak czy inaczej, członkostwo w tym przymierzu nie jest możliwe. Nie funkcjonuje już jako przymierze. Przymierze Mojżeszowe nie funkcjonuje już w Kolosan 2. Mówi, że je anulował, co jest ustawą prawną, która była przeciwko nam.

Przybił go do krzyża. Później porozmawiamy o tym, jak to się nam przeciwstawiło. Przymierze Dawidowe, oczywiście, znowu, jak już powiedzieliśmy, Chrystus jest teraz Królem Królów.

Nie będzie innego króla nad Izraelem, a prawdziwym Izraelem jest Izrael Boga, kościół. A co z przymierzem Adama i Noego? Przymierze Noego nazywane jest berit olam, wieczne przymierze. Cóż, zawiera ono postanowienie dotyczące przelania krwi ludzkiej, na przykład.

Kiedy Pan powróci, będziemy mieli nowe niebo i ziemię. Nie będzie już grzechu. Będziemy tacy jak On, ponieważ Go widzimy.

Nie będzie więcej morderstw. Nie będzie więcej kary za morderstwo. I tak mamy przymierze Noego, odnowienie Adamowego, razem rządzą obecną ziemią.

Kiedy otrzymamy nową ziemię, te przymierza nie będą już obowiązywać. Nie będziemy ich już potrzebować. I tak, chociaż nazywa się to berit olam , to nie jest wieczne.

I tak, sedno tego jest takie, że wyprzedzam grę o jakieś pół strony, ale powiem to. Hebrajskie słowo olam pochodzi od rdzenia, który oznacza być ukrytym. I tak, jeśli chodzi o czas, znaczenie jest takie, że jest tak daleko w przeszłości lub tak daleko w przyszłości, że jest ukryte przed wzrokiem.

Nie oznacza to, że jest wieczne. Oznacza to, że jest to długi czas w przeszłości lub długi czas w przyszłości. Izajasz 63:11, Izajasz, Pan mówi o dniach olam , dniach Mojżesza.

Cóż, dni Mojżesza nie były nieskończenie odległe od Izajasza, ale były wystarczająco odległe w przeszłości, aby być poza zasięgiem wzroku. Były ukryte przed wzrokiem. Nie mógł zobaczyć Mojżesza.

Mojżesza nie było. Więc to jest sens tego słowa. Więc powiedziałbym ci, że jedynym przymierzem, które jest naprawdę wiecznym przymierzem, o którym czytasz w Hebrajczyków 13, krwi wiecznego przymierza, jest nowe przymierze, ponieważ to jest to, które trwa wiecznie.

Ale tak czy inaczej, to jest to, gdzie jesteśmy z tym. Ale to nazywa się wiecznym przymierzem. I mamy znak tęczy.

A kiedy Pan to zobaczy, przypomni sobie, co zrobił i nie wyda podobnego osądu. Tutaj również, podobnie jak w przypadku idei, że Bóg żałował, że stworzył ludzkość na ziemi, pamiętanie ma szczególny sens. Nie chodzi o to, że Bóg zapomina i potrzebuje tego przypomnienia, tak jak jego uwaga skupia się na galaktyce Andromedy, a potem przypadkiem zauważa tę tęczę i nie ma znaczenia, jak złe rzeczy mówi, o tak, pamiętam, że obiecałem, że ich nie wymażę, więc tego nie zrobię.

To sposób na powiedzenie, że zwróci swoją uwagę na coś. Również chmura, która jest zaangażowana, argumentowano, że chmury potopu mają coś wspólnego z teofanią. Tak więc Pan był obecny w potopie. Nadzorował go.

Psalms 29:10 mówi, że Pan zasiada na tronie nad mabul , potopem, co jest terminem, który był wcześniej używany tylko w odniesieniu do potopu Noego. Tak więc obraz

sugeruje, że Pan był teofaniczny, był obecny w potopie, był obecny w burzowych chmurach, przynosząc potop. Kiedy się skończył, masz tęczę.

A tęcza, jedno badanie sugeruje, że analogię do niej można dostrzec w Asyrii, gdzie są rzeźby, które pokazują, że po bitwie asyryjski cesarz, Zwycięski, odwiesił swój łuk. A nad nim w niebiosach, główny bóg, Asyria, odwiesił swój łuk. Tak więc jest to sposób na powiedzenie, że bitwa się skończyła i odwieszamy implementację wojny.

Symbolika tęczy w opisie Księgi Rodzaju 9 polega na tym, że Pan zakończył wojnę z ludzkością, więc odkłada swój łuk, a to jest tęcza. Powiedziałbym, że jeśli istnieje taka symbolika, to jest odwrotnie, że pierwotnym końcem była tęcza, a późniejsza symbolika pojawia się wśród upadłych istot ludzkich. Ale z tego wynika, że kiedy Bóg sprowadza sąd, toczy wojnę.

A w tym przypadku prowadzi wojnę przeciwko większości ludzkości, a przybiera ona formę potopu. Cóż, mieliśmy termin wieczne przymierze. Mówiliśmy o terminie wieczne. A w Izajasza 24:5 czytamy, że wieczne przymierze zostało złamane.

Ziemia jest zanieczyszczona pod jej mieszkańcami. Przekroczyli prawa, złamali statuty i złamali wieczne przymierze. To jest znaczące.

To jest czasami nazywane apokalipsą Izajasza i myślę, że słusznie. To poemat eschatologiczny. To sąd nad całą ziemią.

I to jest jedyne przymierze, które jest nazywane wiecznym przymierzem, które rządzi całą ziemią, to to, o którym czytamy w Księdze Rodzaju 9, 16. To jest wieczne przymierze, które Pan zawiera przez Noego z nim i z ziemią. Więc złamali przymierze Noego.

Co ciekawe, przekroczyli prawa i naruszyli statuty. Cóż, czym one były? Nie wiemy. Wydaje się to sugerować, że Bóg przekazał przez Noego więcej statutow i wymagań, niż zostało zapisane.

Podobnie jak w Księdze Rodzaju 26:5, mówi do Izaaka: Potwierdzam to przymierze z tobą, ponieważ Abraham przestrzegał wszystkich moich praw, ustaw, wymagań i dekrétów. Nie wiemy, jakie to były. Więc kolejna wskazówka lakonicznego sprawozdania: wiemy, że te rzeczy przyszły przez Noego.

Nie wiemy, czym one były. Ale ludzkość jest za nie odpowiedzialna. I ostatecznie łamanie ich przez ludzkość staje się tak złe, że Pan sprowadza sąd.

Mamy również stwierdzenie, że miasto chaosu jest rozbite. Hebrajskim terminem tutaj jest tohu, miasto lub wieś tohu, chaos, jest rozbite. Uważamy chaos za złe określenie.

W Księdze Rodzaju 1:2 wydaje się, że ziemia była bezkształtna, tohu , i pusta, vavohu . Powiedziałbym jednak, że mówi nam to coś o naturze grzechu. Ponieważ w Księdze Rodzaju 1, kiedy powiedziano nam, że rzeczy były tohu vavohu , bezpostaciowy i pusty, to nie jest zła rzecz.

To Pan mówi nam, że, okej, był pewien proces. Na pewnym etapie materiał, który Bóg powołał do istnienia, był stosunkowo bezpostaciowy i nie nadawał się do niczego. Ostatecznie uformował go w kosmos.

Więc jeśli użyjemy terminu chaos neutralnie, możemy powiedzieć, że wyprowadził kosmos z chaosu. Kosmos jest porządkiem, ozdobą, pięknem. Okej, cóż, to dobrze.

To, co się wydarzyło w czasie tej eschatologicznej wizji, to to, że masz to miasto bezpostaciowości, chaosu. I to nie jest dobra rzecz. I myślę, że to jest pewnego rodzaju symboliczne stwierdzenie.

Miasto jest, jak sądzę, bardzo podobne do tego, o czym Augustyn napisał później w De civitate Dei, Mieście Boga i Mieście Człowieka. Miasto człowieka to ludzkie przedsięwzięcie, które rozwijało się przez całą historię i jest coraz bardziej nastawione przeciwko Bogu. I tak jest, w pewnym sensie, opowieścią o dwóch miastach, konfliktem między dwoma miastami.

A miasto człowieka staje przeciwko Bogu. A będąc miastem człowieka przeciwko Bogu, jest bezprawiem. To natura grzechu, że jest bezprawiem.

Odrzuca prawo Boże. To anomia. Więc jest chaotyczne.

A jak mówi Jezus, wróg przychodzi, aby zabijać, kraść i niszczyć. On przynosi chaos. On przynosi dezorganizację.

On redukuje kosmos do chaosu. I to jest trochę tak, jakbyś miał stos cegieł i chciał zbudować dom. Cóż, stos cegieł to tohu .

Wiesz, to jest po prostu bezkształtne. Ale zbudujesz dom i wydobędziesz z niego kosmos. To dobrze.

Jeśli masz dom zbudowany z cegieł i zostanie zbombardowany, to masz stos cegieł. Cóż, to może być również stos cegieł, ale to nie jest dobre. To chaos.

To jest wynik zniszczenia. I to właśnie robi grzech. I to pokazuje naturę grzechu.

To prawda w przypadku jednostki. Myślę, że wiemy o tym. Jeśli grzeszymy, odczuwamy zakłócenie, albo powinniśmy.

Jeśli mamy ducha, mamy coś z obrazu Boga w sobie i ducha, który nam pomaga, zdajemy sobie sprawę, że coś jest nie tak i nie mamy pokoju, dopóki nie pojednamy się z Panem. Ale to właśnie robi. To zakłóca.

Zaburza wszelki porządek, kosmos, trzeźwość i rozsądek, które Pan w nas buduje. I globalnie, to również prawda. Im bardziej grzech wzrasta, tym bardziej staje się chaotyczny.

A zatem sytuacja tutaj przedstawiona eschatologicznie jest taka, że sprawy stają się coraz gorsze. Wspomnieliśmy również w Objawieniu 11 i 18, że ludzie niszczą ziemię. A więc na końcu nastąpi ognisty sąd, który Izajasz po prostu podaje nam w szczegółach.

Eschatologiczna natura tego, globalna natura tego, nie tylko globalna natura, która została już wskazana, ale kosmiczna natura tego jest wskazana. On ukarze zastępy niebieskie w niebie i królów ziemi na ziemi. Po tym wszystkim, Pan przyjdzie na ziemię i będzie rządził z Jerozolimy.

Następnie czytamy, że księżyc zostanie zawstydzony. Słońce wstydu, Jahwe Zastępów, będzie panować. A przed jego starszymi, hebrajskie słowo to kavod .

Oznacza chwałę. Można to rozumieć przysłówkowo jako chwalebnie, ale myślę, że lepiej będzie, jeśli potraktujemy to jako chwałę. Chodzi o to, że gdy Pan sprowadzi ten sąd i całkowicie zlikwiduje grzech, wtedy może stanąć przed swoimi starszymi jako część całości, przed swoim ludem.

Jego chwała może być tam bez niczego pomiędzy. Będziemy bez grzechu, tak jak On. Będziemy w stanie to przyjąć, co, jak powiedzieliśmy wcześniej, nie będzie miało miejsca po upadku i nie będzie, dopóki nie będziemy mieć nowych niebios i nowej ziemi.

Oto więc apokalipsa Izajasza, która daje nam cały obraz, jeśli można tak powiedzieć, w jednym rozdziale. Cóż, rozmawialiśmy o karze śmierci i chcemy to trochę zbadać, ponieważ można by powiedzieć, że to punkt zastosowania. I to z pewnością jest jeden z wielu tematów, które mają pewne biblijne. Czy możemy powiedzieć, że Biblia ma coś do powiedzenia na ten temat? Od jakiegoś czasu jest to przedmiotem debaty w naszym społeczeństwie.

Czy powinniśmy mieć karę śmierci? Cóż, jak już powiedzieliśmy, kara śmierci tutaj wydaje się być zakorzeniona w imago Dei. I tak dowiadujemy się, jak poważnie Pan to traktuje. Warto zauważyć, że według Jakuba, istoty ludzkie, ktokolwiek, ludzie pod łaską powszechną, zostali stworzeni na podobieństwo Boga.

I tak, co najmniej, powiedziałbym, że mówi nam to, że istoty ludzkie mają boską formę, podobieństwo, o którym czytamy w Księdze Rodzaju 1:26. I tak, ważne jest, aby ich nie przeklinać. Ważne jest, aby ich nie zabijać, morderstwo, oczywiście. I tak, jak powiedzieliśmy, argument brzmiałby, coś, przymierze Noego nadal obowiązuje, kara śmierci również powinna obowiązywać, można by argumentować.

Myślę, że to ma sens. Nie każdy by się zgodził. I oczywiście, wiesz, w tym momencie, ktoś musiałby powiedzieć, okej, są tu kwestie warunkowe.

Czytasz o przypadkach, w których ktoś siedział w więzieniu przez 20 lat, skazany za przestępstwo, a dowody DNA, jak się okazuje, dowodzą, że ta osoba jest niewinna. Więc życie tej osoby jest zrujnowane. I coś, więc może wyjść na wolność, ale wielkie halo, prawda? Cóż, co jeśli ta osoba została stracona? Więc to może się zdarzyć.

Ponieważ kara śmierci jest stosowana w ramach przymierza Noego, można by powiedzieć, coś, to społeczeństwo z karą śmierci z różnych powodów. Co z tym? Myślę, że musimy dać Bogu korzyść wątpliwości i powiedzieć, że, coś, gdyby społeczeństwo miało przynajmniej sędziów, którzy rozróżnialiby z Bożej łaski i byli w stanie zobaczyć, kto naprawdę jest winny, prawdopodobnie nie byłoby takich pomyłek sądowych, albo w każdym razie nie byłyby one zbyt powszechne. Ale tak jest.

A Bóg ma tę karę w przymierzu Mojżeszowym z tego samego powodu, jeśli zabijesz człowieka, musisz zostać uśmiercony. Istnieją jednak inne podstawy kary śmierci w przymierzu Mojżeszowym. Niektóre z nich mają związek z Bogiem.

Niektóre z nich dotyczą ludzi. Na przykład, zbliżanie się do świętego miejsca przez ludzi, którzy nie są do tego uprawnieni lub nie są do tego wyznaczeni. W Księdze Wyjścia 19, każdy, kto dotknie góry, z pewnością zostanie ukarany śmiercią.

Przybytek, każdy, kto do niego wejdzie, z wyjątkiem pewnych wyznaczonych osób, zostanie ukarany śmiercią. Błuznierstwo, zostaniesz ukarany śmiercią. Podążanie za bogami w jakiejkolwiek formie, innymi bogami, zostaniesz ukarany śmiercią.

Prorok lub marzyciel, który mówi, że należy podążać za innymi bogami, zostaniesz uśmiercony. A o tym porozmawiamy trochę później. Medium lub spirytysta zostanie uśmiercony.

Nawiasem mówiąc, Księga Kapłańska 20:27 jest bardzo interesującym werselem, ponieważ w języku hebrajskim jest napisane, że mężczyzna lub kobieta, w których jest *ov*. A hebrajski termin *ov* pochodzi od rdzenia, który najwyraźniej oznacza powrót. A sposób, w jaki słowo to jest używane w Starym Testamencie, wyraźnie pokazuje, że ludzie wówczas mieli pojęcie bardzo podobne do tego, które mamy dzisiaj, najwyraźniej, ducha.

Ludzie umierają, a potem pojawia się duch, który wędruje. Właściwie, nie sądzę, żeby Biblia w ogóle to popierała. Wydaje się, że to była koncepcja, która istniała.

Pamiętasz, jak zobaczyli Jezusa idącego przez morze w czasie burzy, pomyśleli, że to duch. To nie znaczy, że duchy wędrują po ziemi, ale to był popularny pomysł. Ale myślę, że Księga Kapłańska 20:27 faktycznie daje nam przedsmak tego, co jest w to zaangażowane.

Ponieważ medium to ktoś, w kim jest *ov*, w kim jest *ov*, i chciałbym ci przedstawić, że człowiek może mieć trzy rodzaje duchów w sobie. Swojego własnego ducha. Wszyscy mamy swoje własne duchy.

Paweł mówi, niech Pan zachowa twoje ciało, duszę i ducha, aż powróci. Jeśli przyjdziemy do wiary w Chrystusa, możemy mieć Ducha Świętego. Wiemy z Nowego Testamentu, posługi Jezusa i posługi Pawła, że człowiek może mieć w sobie złego ducha.

Nigdzie w Biblii nie przedstawiono nam obrazu, że człowiek ma w sobie ducha zmarłej osoby. Więc myślę, że biblijny obraz, na który wskazuje to stwierdzenie w Księdze Kapłańskiej, jest taki, że medium, jeśli osoba jest rzeczywiście w jakiś sposób zaangażowana duchowo, jest zaangażowana w złe duchy. A Pan nie chce, aby ludzie otrzymywali objawienia z takiego źródła.

I tak dzisiaj, jeśli pójdziesz do medium, czego nie polecałbym, zanim nie poznałem Pana, to ja poszedłem do jednego. I myślę, że w moim przypadku, ona po prostu czytała mój wiersz. I myślę, że była po prostu dobrą czytelniczką postaci.

I wiedziała, co miałem nadzieję usłyszeć, i powiedziała mi. Ale idziesz do medium, powiedzmy, i idziesz na seans. A medium słyszy od twojego zmarłego wujka Joe.

I to jest słyszenie rzeczy, które tylko wujek Joe wiedział, a ty wiedziałeś. Myślisz sobie, no cóż, wow, to prawdziwa okazja. Ona naprawdę słyszy od wujka Joe.

Cóż, niekoniecznie. Ponieważ Wujek Joe mógł mieć demona lub dwóch, albo mogły być demony wokół niego.

Wiedzą wszystko, co się wydarzyło. I mogą udawać Wujka Joe i faktycznie opowiadać temu medium różne rzeczy. I wiesz, oni też są oszustami, tak jak ich mistrz Szatan.

Więc to są rzeczy, w które nie chcesz się angażować. Ale to może być duchowo prawdziwe. Nie jest to w pełni wyjaśnione w Księdze Kapłańskiej 20.

Ale Pan daje im tylko ostrzeżenie. To nie jest droga, którą idziesz. Jeśli chcesz objawienia, dostaniesz je ode mnie, a nie z takiego źródła.

Ale ludzie, którzy tam idą, są tam, aby zostać ukarani śmiercią. Złamanie szabatu jest karą śmierci, ponieważ jest to znak szabatu w Księdze Wyjścia 31. Jeśli złamiesz szabat, zasadniczo mówisz: odrzucam przymierze.

Nie chcę mieć z tym nic wspólnego. Cóż, to wszystko są grzechy przeciwko Bogu. Znieważenie ojca i matki może skutkować karą śmierci.

Przeklinanie ich. Spanie z żoną swojego ojca. Inne grzechy seksualne.

Ze zwierzęciem, cudzołóstwem lub homoseksualizmem. Homoseksualizm jest wrażliwą kwestią w naszej kulturze. I wiem, że w kategoriach biologiczno-genetycznych może być złożony.

To nie jest proste. Ale to jest osąd w Starym Testamencie. I Paweł potwierdza ten problem w Nowym, oczywiście, w Rzymian 1, gdzie mówi, wiecie, że to jest nienaturalne i nie jest tym, czego chce Bóg.

To nie jest boskie. To nie jest w porządku. Porwanie.

I tak mamy dwie kategorie grzechów zasługujących na karę śmierci na mocy przymierza Mojżeszowego. Grzechy przeciwko Bogu, podsumowując to, co omówiliśmy. I grzechy przeciwko ludziom.

Może to obejmować zabójstwo, o którym nie wspomnieliśmy, ale dodałem tutaj tag. Więc jeśli byk kogoś rogami rani i jest notorycznym rogaczem, a właściciel nie zamknął go, byka należy ukamienować, a właściciela również uśmiercić. Myślę, że rozumiemy ducha tego, nawiasem mówiąc.

Wiesz, jeśli zdarzy się to raz, coś, to jedno. Ale jeśli wiadomo, że to nawyk, a facet po prostu się tym nie zajął, to on też jest naprawdę winny. On jest w istocie tym, kto ułatwił zabicie człowieka.

Cóż więc z tego wszystkiego pozostało? Tutaj mówimy, że Jezus anulował ten prawny akt, stare przymierze. Hebrajczycy mówią, że zostało zastąpione lepszym przymierzem. Co pozostało? Cóż, kara śmierci za grzechy przeciwko Bogu, wydaje się całkiem jasne, została anulowana przez Jezusa.

Mówi w Ewangelii Marka 3, że wszystkie grzechy i bluźnierstwa, których ktoś się dopuści, mogą być odpuszczone, przeciwko Ojcu, przeciwko Synowi. Jest tylko jeden, którego nie można odpuścić, a wspomnieliśmy o grzechu przeciwko Duchowi. Myślę,

że znowu, ponieważ w jakiś sposób jest to najbardziej głęboko sprzeczne z Bogiem w jego najgłębszej naturze.

Jeśli ktoś odrzuca Ducha, całkowicie odrzuca Boga. W takim przypadku odrzucenie przybiera formę błędnego scharakteryzowania dzieła Ducha jako dzieła diabła. Kara śmierci za grzechy społeczne mogłaby pozostać dla państwa, które wzorowałoby się na formie królestwa Starego Testamentu.

I nie chodzi tu o teonomię. Nie chodzi o to, że w jakiś sposób przyjmujemy prawa Izraela zamiast naszej Konstytucji. Chodzi o to, że jeśli prawa narodu ucieleśniają ducha praw, które widzimy w Starym Testamencie, a prawo Mojżeszowe jest swego rodzaju konstytucją Boga dla jego narodu, to nie jest to zła rzecz.

I jest pewne poparcie dla tego, myślę, w stwierdzeniu w Księdze Jeremiasza, które odnosi się do sądu Bożego nad narodami pod wspólną łaską. I to jest Jeremiasz 18. Pan każe Jeremiaszowi zejść i spojrzeć na garncarza, a garncarz pracuje, i nie jest zadowolony z tego, co dzieje się z gliną, więc ją zmienia.

On to osądza i robi z tym coś innego. I tak interpretacja jest taka, że jeśli kiedykolwiek ogłoszę, że naród lub królestwo ma zostać wyrwane z korzeniami, zburzone i zniszczone, w tym narodzie ostrzegam, żałuję jego zła, wtedy ustąpię i nie wyrządę mu katastrofy, którą zaplanowałem. Jeśli innym razem ogłoszę, że naród lub królestwo ma zostać odbudowane i zasadzone, a on czyni zło w moich oczach i nie słucha mnie, wtedy rozważę dobro, które musiałem dla niego uczynić.

Innymi słowy, będzie to sądził. A zatem sąd tutaj wydaje się być oparty na standardach powszechnej łaski. Bóg mówi przez Jeremiasza, że ponieważ jest to jakiegokolwiek naród lub królestwo, naród lub królestwo, to nie jest tylko Izrael.

Mówi, że wydam sąd, jeśli uznam to za uzasadnione. Jeśli grzech narodu jest wystarczająco rażący. I tak, to jasno pokazuje, że tylko pod wspólną łaską narody są odpowiedzialne przed Bogiem, tak jak ludzie.

A Bóg zna sprawiedliwość tego. Nie możemy tego zobaczyć ani zrozumieć całkowicie. I On jest bardzo cierpliwy wobec ludzi.

Ale mam na myśli, spójrz na to, czym był Związek Radziecki, oparty na światowej filozofii historii, że nie było Boga. To materializm dialektyczny. Cóż, nie ma już Związku Radzieckiego.

Teraz masz Putina, który chce, wiesz, chce spróbować to jakoś zrekonstruować lub osiągnąć. Ale ja tylko mówię, że Bóg po prostu nawiedza osąd nad rzeczami. I oczywiście wiemy, że wraz z upadkiem Związku Radzieckiego, była okazja, aby królestwo Boże zadziało.

Misjonarze weszli, ludzie weszli. I tak, nie mruga okiem na te rzeczy. Przynosi swoje osądy, kiedy decyduje.

A tak na marginesie, to jest w Starym Testamencie, ale jest to ujęte w kategoriach każdego narodu lub królestwa. I nie ma nic w Nowym Testamencie, co by to unieważniało. I to jest ważne, aby to zrozumieć.

Z Nowego Testamentu rozumiemy, że Bóg jest miłością. Widzimy oblicze jego miłości w Jezusie Chrystusie. I wiemy, że formą królestwa jest kościół.

A celem jest dotarcie do ludzi dla Pana i wprowadzenie ich do tego królestwa. I tak, jak w Starym Testamencie, formą królestwa było państwo narodowe. I dlatego, jeśli chcesz przeczytać o tym, co Bóg robi z państwami narodowymi, znajdziesz więcej na ten temat w Starym Testamencie.

W Nowym Testamencie formą królestwa jest kościół. I dlatego nie czytasz o tym zbyt wiele. Poczytaj trochę. Wiesz, Rzymian 13, boisz się Boga i czcisz cesarza, którym, nawiasem mówiąc, w tym czasie był Neron.

Był dość zły, ale nadal go czcisz, ponieważ ma autorytet od Boga. Mówię tylko, że jeśli chcesz zrozumieć, jak Bóg postępuje z narodami, prawdopodobnie bardziej patrzysz na Stary Testament. I nic w Nowym tego nie zmienia.

Nie ma nic w Nowym, co mówiłoby nam, że Bóg już tego nie robi. Nie sądzi już narodów. Więc to jest coś, nad czym warto się zastanowić.

Z drugiej strony, nie zawsze możesz być pewien, że to, co widzisz, jest osądem, prawda? Ludzie mówili 11 września, że to był osąd. Właściwie, myślę, że tak było. Myślę, że są ku temu powody.

Nie będę teraz w to wnikać. Ale ludzie myśleli, że Katrina była osądem. Trochę w to wątpię.

Ale kto wie? Trudno to nazwać. Więc, chcesz być trochę skromny w tych sprawach. Ale po prostu uznaj, że narody również są odpowiedzialne przed Bogiem.

A ponieważ, jak mówi Paweł, te rzeczy w Starym Testamencie zostały napisane dla naszego pouczenia, dobrze jest je przeczytać z namysłem i być świadomym tych idei, przynajmniej. Okej, a co ze sprawiedliwością kary śmierci w ramach Przymierza Mojżeszowego? Cóż, Przymierze Mojżeszowe, w swoim odnowieniu w Księdze Powtórzonego Prawa 24, jasno mówi, że ludzie są karani śmiercią, gdy jest to właściwe za ich własne grzechy. I Ezechiel to powtarza.

I to jest ważne, aby zrozumieć. Jaki jest efekt morderstwa? Porozmawiajmy więc o morderstwie, które jest jedną z rzeczy, która powoduje karę śmierci. Jaki jest efekt morderstwa na ziemię? Cóż, zanieczyszcza ziemię.

Rozlew krwi zanieczyszcza ziemię, jak czytamy. I dlatego jej nie kalasz. Później, oczywiście, w Psalmie 100, czytamy, że ją kalali.

Przelali niewinną krew — krew swoich synów i córek, których poświęcili bożkom Kanaanu. Ziemia została zbezczeszczona lub zanieczyszczona ich krwią.

Przypomina mi się, pomyślałbym, co Pan powiedział do Kaina: Krew twojego brata woła do mnie z ziemi, która otworzyła usta, aby przyjąć krew twojego brata z twojej ręki. Dlatego sama ziemia jest w jakiś sposób zanieczyszczona. Nie robi tego, co powinna.

Nie przyniesie ci plonów. I znowu, Imago Dei jest głównym problemem. Warto zauważyć, że nie będziemy się nad tym zbyt rozwódzić, ale co jeszcze zanieczyszcza ziemię według Biblii? Wiemy od Jeremiasza, że bałwochwalstwo ją zanieczyszcza, według Pana.

Grzechy seksualne ją zanieczyszczają. I dlatego ostatecznie te rzeczy narastają do takiego stopnia, że możemy przeczytać w Izajasza 24, że ziemia jest zanieczyszczona przez swoich mieszkańców. Można by pomyśleć, że jeśli morderstwo, bałwochwalstwo i grzech seksualny zanieczyszczają ziemię, cóż, jak bardzo zanieczyszczona jest nasza ziemia? I nie mówię o emisjach dwutlenku węgla ani niczym takim.

I tak myślę, że możemy, jak często mówiłem studentom, myślę, że nasz kraj przetrwa na zasadzie Sodomy i Gomory. Jest wystarczająco dużo prawych ludzi. I myślę, że jest wielu prawych ludzi, ale jest też dużo zanieczyszczeń.

I bardziej zagrażającego egzystencjalnie rodzaju niż zanieczyszczenie materialne, chociaż to też jest poważne. Cóż, potop i Noe, to naprawdę, Adam również podniósł tę kwestię, w kategoriach pierwszego Adama i drugiego Adama w Chrystologii. Ale typologia i Chrystologia są również bardzo żywo podniesione przez potop, ponieważ Nowy Testament bierze te kwestie pod uwagę.

Jezus mówi, że jak było za dni Noego, tak będzie przy przyjściu Syna Człowieczego, bo jak za dni potopu, robili wszystkie te rzeczy i nie wiedzieli, że coś nadchodzi. Nie spodziewali się tego. A potem nadszedł potop i zabrał ich wszystkich.

Tak będzie w czasie przyjścia Syna Człowieczego. Mogą nawet wiedzieć, że o czymś takim mówiono, ale nie będą wiedzieć, kiedy to nastąpi. Po prostu, abyśmy mieli jasność co do typologii i chrystologii.

Tutaj mamy potop Starego Testamentu jako typ i nowotestamentowe przyjście Syna w eschatologicznym sądzie ostatecznym jako antytyp. I to jest terminologia. Stary Testament daje ci typ, a Nowy Testament daje ci antytyp, to znaczy rzecz, która mu odpowiada i pokazuje pełniejsze i inne jego wypełnienie.

Kiedy to odnosi się do ludzi, otrzymujesz Chrystologię. Tak więc Adam, jako pośrednik przymierza, jako prorok, który usłyszał od Boga, od którego pochodzi człowieczeństwo, jest typem Chrystusa. A antytypem, oczywiście, jest sam Chrystus, który pośredniczy w przymierzu. Od niego pochodzi nowe człowieczeństwo i tak dalej.

Sposób, w jaki uczeni używają tej terminologii, typu i antytypu, w kontekście chrystologii, ma związek z urzędem. Tak więc, jeśli osoba ze Starego Testamentu jest królem, kapłanem, prorokiem lub pośrednikiem przymierza, jest typem Chrystusa, ponieważ Chrystus ma te urzędy. Tak więc nawet Achab, który jest bardzo złym królem, jest typem Chrystusa, można powiedzieć, technicznie.

Tak więc, po prostu, aby wyjaśnić terminy, abyśmy mieli jasność co do nich. Tak więc, ale jako potop, jako typ, a sąd ostateczny jako antytyp, Piotr wspomina o tym samym, mówiąc o tym, jak przez słowo Boże wszystkie te rzeczy zostały ukształtowane, a następnie przez wody ten świat został zniszczony. Przez to samo słowo, obecne niebo i ziemia są zachowane dla ognia, są zachowane aż do dnia sądu i zagłady bezbożnych ludzi.

Więc potop jest rodzajem eschatologicznego ognistego sądu. I podejrzewam, nawiasem mówiąc, że to ciekawe stwierdzenie: przez to samo słowo zostali stworzeni przez to słowo i przez to samo słowo są zarezerwowani na sąd. W języku hebrajskim greckie słowo to *logos*, więc może oznaczać przedwcielonego syna.

Zostali stworzeni przez niego, przez niego i będą przez niego sądzeni. Są zarezerwowani na sąd przez niego. Może to również oznaczać słowo Pana o przymierzu zobowiązania wobec Adama, zobowiązanie do przywrócenia wszystkiego *implicite*. Ale to tylko mała uwaga.

Potop jest również wymieniony w Nowym Testamencie jako rodzaj chrztu, a 1 List Piotra jasno to wyjaśnia. Chrystus umarł za grzechy raz na zawsze, sprawiedliwy za niesprawiedliwych, aby przyprowadzić cię do Boga, i mówi o tych, którzy byli nieposłuszni, a raczej, że tylko niewielu ludzi, w sumie ośmiu, zostało zbawionych przez wodę, a ta woda symbolizuje chrzest, który teraz zbawia również ciebie. Czym więc jest potop? W tym sensie jest to śmierć dla grzechu.

Zgładził grzeszne istoty ludzkie, coś, każdy jest grzeszny, ale zgładził te naprawdę złe, a sąd eschatologiczny zgładzi je całkowicie. Chrzest symbolicznie oznacza twoją

śmierć dla grzechu. Rzymian 6 podejmuje ten temat, pierwsze kilka wersetów, gdzie idziesz pod ziemię, umierasz dla grzechu, umierasz tak, jak umarł Chrystus, zmartwychwstajesz do nowego życia z Nim.

To nie jest odrodzenie chrzcielne, nawiasem mówiąc. To dlatego, że już masz Ducha Świętego. Dlatego to robisz. Ale idziesz na dno, co symbolizuje, że umierasz, zmartwychwstajesz i masz nowe życie w Chrystusie.

A życie cieszy się wolnością i mocą w Duchu; dlatego Paweł mówi w tym samym fragmencie, że grzech nie musi być twoim panem, ponieważ nie jesteś już pod prawem; jesteś pod łaską. Jeśli ktoś chce przedstawić argumenty za chrztem przez całkowite zanurzenie, myślę, że to właśnie tutaj należy go szukać; to z pewnością kluczowe miejsce. Poddajesz się, symbolicznie umierasz i powstajesz do nowego życia.

To symboliczne stwierdzenie, ponieważ masz już nowe życie, mając Ducha. Cóż, to typologia Przymierza Noego, tak jak jest ono ujęte w Nowym Testamencie. A potem jest Chrystologia.

I jak powiedzieliśmy, Noe, z racji bycia prorokiem, i tutaj znowu, nie jest nazywany prorokiem, jest nazywany kaznodzieją sprawiedliwości, nie jest nazywany prorokiem. Ale ponieważ pośredniczy w przymierzu, ponieważ słyszy od Boga i przekazuje Boże instrukcje, jest wyraźnie prorokiem. I powiedzieliśmy, że ma to związek z urzędem, a nie z charakterem, więc nawet Achab mógłby być typem Chrystusa.

W przypadku Noego, ma on cechy, które później widzimy również w odniesieniu do Jezusa. Noe znajduje łaskę w oczach Pana, i to samo dotyczy Jezusa. Jest w łasce u Boga i ludzi.

Noe był sprawiedliwym człowiekiem, Jezus Chrystus sprawiedliwy. Jak powiedzieliśmy, sprawiedliwość obejmuje dostosowanie się do bytu i czynów Boga w stopniu, w jakim można to zrobić pod jakimkolwiek przymierzem, pod którym się jest. Więc Noe nie był tak sprawiedliwy jak Jezus, ale można go nazwać sprawiedliwym, co oznacza, że jest dobry, miłosierny, kochający, uprzejmy, posłuszny i tak dalej.

A potem jest wypowiedź w Księdze Rodzaju 7, Pan mówi: wejdź do arki, ty i cała twoja rodzina, ponieważ odkryłem, że wy sami jesteście sprawiedliwi w tym pokoleniu, co jest znaczące, ponieważ nie mówi nam, że rodzina Noego jest sprawiedliwa. I rzeczywiście, wiemy z późniejszych wydarzeń, że nie wszyscy są sprawiedliwi. Ale ponieważ jeden człowiek jest sprawiedliwy, pozostali zostają zbawieni.

I to jest bardzo wyprzedzające w swoim sensie Chrystusa, ponieważ jest On sprawiedliwy, a przez Jego posłuszeństwo my również jesteśmy zbawieni. Tak więc, są tam pewne bardzo istotne powiązania. I rzeczywiście, rodzina Noego jest uratowana od tego globalnego sądu, a my jesteśmy uratowani od kosmicznego sądu z powodu sprawiedliwości Chrystusa.

Jeśli spojrzymy na przymierze Noego w kategoriach tego, co nazwałem głównym paradygmatem, Bóg działa przez swojego ducha; jego słowa są duchem, mówi do Noego i mówi mu, co ma robić. Nie będziemy w to wchodzić, ale w Księdze Rodzaju 8:1 czytamy o wietrze, który przynosi wody ; to to samo słowo, które oznacza ducha. Duch prawdopodobnie bierze udział w wywoływaniu burzy.

Potop. Działa poprzez postać proroka, Noego. Prowadzi wojnę i pokonuje swoich wrogów, którymi w tym przypadku jest ludzkość.

Zawiera przymierze z ludem, małym ludem, Noem i jego rodziną, które ustanawia ich jako jego. Ale nie mamy jeszcze obecności świątyni, ponieważ to naprawdę staje się ponownie zjawiskiem szczególnej łaski. I nie ma wystarczająco dużo ludzi wokół, aby to zrobić, jak mogłoby się wydawać.

Zatem, jak zauważyliśmy, Noe nie jest nazywany prorokiem, ale jest prorokiem. I wydaje się to dość jasno wskazane. Zatem ta zasada, lub zasada, którą tu widzimy, mogłaby zachęcić nas do ponownego zastanowienia się nad Księgą Rodzaju 1, 1 do 2, 3, która nie jest nazywana przymierzem, ale zawiera te elementy.

Potop Boga, jak powiedzieliśmy, jest aktem wojny. Jego akty sądu są jego woskiem. On idzie na wojnę z kimś, osądzając go.

I to jest jego pierwszy akt wojny przeciwko ludziom, w tym przypadku, ludzkości globalnej itd. Nie wszyscy z tej wspólnoty przymierza, więc, jak powiedzieliśmy, nie wszyscy są sprawiedliwi. Nie wszyscy okazują się wierni.

Czytamy w Księdze Rodzaju 9, że Cham , ojciec Kanaana, zobaczył nagość swego ojca i opowiedział o tym dwóm braciom. Podejrzewam, że w tej narracji styl opowiadania jest bardziej podobny do tego, co powiedział o swoim ojcu. Powiedziałem, o, spójrz, co zobaczyłem.

Nasz ojciec się upił. Spójrz, co zrobił. I to tyle.

Po tym następuje klątwa. Ważne jest, aby zauważyć, że klątwa dotyczy Kanaana. Nie dotyczy Chama.

I tak historycznie, mormoni i inni uważali, że czerń czarnych ludzi w Afryce i ich prymitywny stan i cała reszta są oznakami przekleństwa, ponieważ sięgają Chama,

ponieważ są ludem chamickim, biblijnie Afrykanami. Cóż, warto zauważyć, że przekleństwo jest w rzeczywistości na Kanaanie, synu Chama. Przekleństwo polega na tym, że będzie sługą innych, co nie oznacza, że będą niewolnikami, co doprowadziło do wojny domowej.

Oznacza to, że będą Kananejczykami, a ci z nich, którzy przeżyją, będą sługami Izraelitów, co z pewnością, do pewnego stopnia, okazało się prawdą. Więc zakrycie nagości tutaj, wiemy, że Sem i Jafet zakrywają nagość swojego ojca. Myślę, że to bardzo chrystologiczny akt.

Bóg zakrywa nagość Adama i Ewy, lub Adama i jego żony, w Księdze Rodzaju 3, ponieważ okrycie, które sami sobie przygotowali, nie jest odpowiednie. Od dawna uważano, że jeśli zakrył ich skórą zwierzęt, zwierzęta musiały za to umrzeć. I to w pewnym sensie zapowiada śmierć Chrystusa, abyśmy byli zakryci Chrystusem.

I myślę, że ta myśl ma pewne zalety. Galatów 3 mówi nam, że wszyscy, którzy zostaliście ochrzczeni w Chrystusie, przyoblekli się w Chrystusa. A Izajasz 61 mówi, że bardzo się raduję w Panu.

Moja dusza raduje się w moim Bogu. Przyodział mnie w szaty zbawienia, przyodział mnie w szatę sprawiedliwości itd. I tak, ta idea odzienia, która może obejmować dziedzictwo, może obejmować przywrócenie do urzędu; to wszystko są dobre rzeczy, a Pan czyni je dla nas.

On czyni je dla mężczyzny i kobiety. Myślę, że kiedy ubiera ich w Księdze Rodzaju 3, zapowiada ideę poświęcenia, krwawej ofiary i potrzebę ich ubrania, co zdarza się nam z Chrystusem. Ubranie na starożytnym Bliskim Wschodzie mogło oznaczać dziedzictwo.

Dr Hugenberger pracował nad tym pomysłem. Może on również obejmować biuro. Bardzo godne uwagi jest to, że Asyryjczycy mówili o ubieraniu kogoś, o inwestowaniu kogoś w biuro z szatą i pierścieniem.

I myślę, że Pan, w pewnym stopniu, kiedy ich ubiera, mówi im: Przywracam cię jako króla i królową ziemi. Pewnego dnia umrzesz, ale będziesz rządził. Nadal będziesz miał to wszystko.

Przypowieść o synu marnotrawnym. Pamiętaj, syn powraca. A ojciec, co robi? Daje mu szatę i pierścień.

Nie daje mu dziedzictwa, ponieważ mówi starszemu synowi, wszystko co mam, jest twoje. Ale mówi młodszemu synowi, roztrwonileś swoje dziedzictwo, ale przywracam cię do rodziny. Masz znowu swoją pozycję w rodzinie.

Myślę, że to jest symbolika. Więc wszystkie te rzeczy są zaangażowane, myślę, w ubranie Boga, mężczyzny i kobiety. I wszystko jest bardzo dobre.

Okej. No cóż, błogosławieństwo. Widzieliśmy klątwę, która ciąży na synu Chama.

Następnie mamy to błogosławieństwo. Błogosławiony Pan, Bóg Sema, który jest Semitami. Niech Bóg rozszerzy terytoria Jafeta, który jest poganami tam na zewnątrz, powiedzmy.

I niech Jafet zamieszka w namiotach Sema, a Kanaan niech będzie jego niewolnikiem. Tak więc Gerhardus Vos wskazał elementy tego błogosławieństwa dawno temu w swojej teologii biblijnej. Cóż, Sem, Semici, ostatecznie, to się spełnia w Izraelu.

Jafet, poganie, ostatecznie spełniają się w nas. Jesteśmy synami Jafeta, jeśli wolisz. Jesteśmy ludźmi tam na zewnątrz, gojami, ludźmi spoza ludu Bożego, Izraelitami, to znaczy, spoza nich.

Możemy żyć w namiotach Semitów. Możemy żyć pod tym samym Bogiem, Bogiem Izraela. A Kanaan to Kananejczycy, a ich niewola i służba są wypełnione w starotestamentowej formie królestwa.

Okej, jeśli spojrzymy, to tylko dla podsumowania kwestii przymierza Noego i tego, jak odnosi się ono do przymierza Adamowego. Twierdzimy, że mamy przymierze stworzenia lub przymierze Adamowe. Jest ono odnawiane w przymierzu Noego.

Wiele z tych samych terminów zostało powtórzonych, z niewielkimi zmianami ze względu na zmienione okoliczności. Dokładnie tak samo działały odnowienia przymierzy na starożytnym Bliskim Wschodzie. Tak działa Księga Powtórzonego Prawa w odniesieniu do przymierza na Synaju.

Razem tworzą one jeden pakiet prawny, a zatem tworzą kontekst wspólnej łaski lub platformę, na której może rozwijać się specjalny program łaski. Innymi słowy, w przymierzach Adama i Noego, które mamy do tej pory, mamy zapewnienie, zapewnienie planety, trwającego świata, w którym Bóg będzie nadal sprawiał, że jego słońce będzie świecić, a deszcz będzie padał na dobrych, złych, sprawiedliwych i niesprawiedliwych. I w tym kontekście postęp jego królestwa kontynuuje program teraz w nowym przymierzu, niosąc ewangelię wszystkim narodom.

Wszystko to jest najwyraźniej zapowiadane przymierzem Abrahama, a to przymierze, do którego przejdziemy dalej.

To dr Jeffrey Niehaus w swoim nauczaniu o teologii biblijnej. To jest sesja 4, Przymierze Noego.